

Národní park Šumava byl založen pro ochranu přírodních hodnot Šumavy, především lesů, které zaujímají většinu jeho rozlohy

ZACHRAŇME ŠUMAVU

Kůrovec: Tento brouk je odvěkým soupeřem smrkových lesů a pro přírodní zdravé lesy nepředstavuje nebezpečí. Šumavské lesy jsou však až na několik fragmentů původního pralesa pozmeněné lidskými zásahy, neboť Šumava je od nepaměti osídlená lidmi. Takové lesy si s rozsáhlou kůrovcovou kalamitou samy neporadí. Na zničení zdravého stromu stačí 3–5 tisíc brouků a na oslabený strom i jen několik set (pro představu: do desetilitrového kbelíku se jich vejde 300 tisíc). Z každého napadeného stromu jich může vylétnout i více než 100 tisíc. Životní podmínky lidí, kteří na Šumavě žijí a pracují, se budou kvůli narůstajícím plochám suchých lesů značně zhoršovat.

Plešné jezero: Zvětšování bezzásahových území, kde je zakázáno bránit kůrovci v rozšiřování, vede ke vzniku kůrovcové kalamity. Ministerstvo životního prostředí spolu s ekologickými aktivisty a malou skupinou úzkých specialistů nejrůznějších oborů je však nadále prosazuje i přes protesty šumavských obcí a veřejnosti.

Zážiteková trasa na Březníku: Suchým lesem nyní vedou turisty takzvané „zážitkové trasy“. Zážitek je to však spíše depresivní – odrůstající zmlazení totiž nevzniklo až po odumření mateřského porostu, ale daleko před tím, nebo zde byly mladé stromky uměle dosazeny (v letech 1994–2003 byl v těchto suchých porostech vysazen téměř jeden milion mladých stromků). I na dohled od zážitkových tras jsou velké plochy suchých lesů, kde žádné mladé stromky nerostou.

Okolí Březníku: Po vyhlášení NP Šumava v roce 1991 zde došlo k masivnímu odumírání lesů vlivem šíření kůrovce ze sousedního NP Bavorský les. I po více než 15 letech chybí na rozsáhlých plochách suchých lesů přirozené zmlazení, pod mrtvými stromy roste jen tráva a kapradí a samovolná obnova lesa tady bude trvat stovky let.

Posláním Národního parku Šumava je uchování unikátního přírodního prostředí. Z rozhodnutí ministerstva životního prostředí jsou však lesní ekosystémy v NP Šumava devastovány a zcela ponechány napospas kůrovci. Výsledkem jsou stále se rozšiřující tisíce hektarů suchých lesů a definitivní ztráta zbytků původních pralesů, likvidace genofondu původního šumavského smrku a následně zbytečně vznikající stovky hektarů holin, ničení životního prostředí původní šumavské fauny a poškození životního prostředí širokého okolí národního parku. Lesy v Národním parku Šumava jsou dědictvím, které nám zanechali naši předkové, a nikdo nemá právo o ně připravit generace, které přijdou po nás.

Plešné jezero od Stifterova pomníku: Bezzásahový management připravil Šumavu o nejcennější zbytky původních pralesů. Hromadně umírají i mnohasetleté stromy nad Plešným jezerem v důsledku blokády preventivních zásahů proti kůrovci, zorganizované v roce 1999 Hnutím DUHA, a zejména pak po rozhodnutí ministra životního prostředí o nezpracování velké části kalamity po orkánu Kyrill v roce 2007. Stejný osud čeká i prales u Pramenů Vltavy.

Trojmezná – kalamitní svážnice: Šíření kůrovce nabylo na obrátkách po orkánu Kyrill, kdy ministr životního prostředí Bursík rozhodl ponechat v národním parku bez zpracování až 250 tisíc m³ kalamitního dřeva. To se stalo zdrojem nastupující gradace současné kůrovcové kalamity v NP Šumava.

Nechceme na Šumavě lesy kácet, chceme, aby se o lesy v národním parku řádně pečovalo, aby lesy na Šumavě neumíraly...